

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Magdaleny Ježkové a soudců JUDr. Jany Kábrtové a Mgr. Tomáše Blažka ve věci

žalobce: **A. T.**
zastoupen Mgr. Terezou Smutnou, advokátkou AK
se sídlem 530 02 Pardubice, Bratranců Veverkových 396

proti
žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
se sídlem Náměstí Hrdinů 1643/3, 140 21 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 2. 2021, čj. MV-4234-4/SO-2021,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení a obsah žaloby

1. Žalovaná napadeným rozhodnutím zamítla odvolání žalobce proti rozhodnutí orgánu I. stupně – Ministerstva vnitra ČR, odboru azylové a migrační politiky. Potvrdila tak rozhodnutí orgánu I. stupně ze dne 24. 11. 2020, čj. OAM-13635-47/TP-2017, kterým bylo rozhodnuto o zamítnutí žádosti žalobce o vydání povolení k trvalému pobytu, a to dle ustanovení § 75 odst. 2 písm. e) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území

České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon č. 326/1999 Sb.“), neboť je důvodné nebezpečí, že by účastník řízení mohl ohrozit bezpečnost státu.

2. Žalobce napadl shora uvedené rozhodnutí žalovaného včas podanou žalobou s tím, že jej považuje za nezákonné a spočívající na nesprávném skutkovém a právním posouzení věci.
3. Předně žalobce namítal nesprávný procesní postup žalované v tom, že nepřerušila řízení do doby rozhodnutí ve věci dlouhodobého pobytu vedené u Krajského soudu v Hradci Králové pod č. j. 31 A 19/2020. V rámci tohoto řízení vedeného pod sp. zn. 31 A 19/2020 požádal žalobce daný soud o prověření, zda je utajovaná informace skutečně věrohodná, přesvědčivá a relevantní pro zamítnutí žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu. Správní orgán nedostatečně zjistil skutkový stav věci, když nepřipojil spis o žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu a nevypořádal se s argumentací žadatele tak, aby mohl bez vyčkání na rozhodnutí soudu sám dospět k nějakým právním závěrům.
4. Jako druhou žalobní námitku žalobce uvedl nedostatečné zjištění skutkového stavu (osobní poměry žalobce) a utajovaná informace k osobě žalobce. Žalobce svým způsobem života nepředstavuje žádné skutečné, aktuální a dostatečně závažné ohrožení zájmů společnosti. Žalobce má proto o obsahu utajované části spisu důvodné pochybnosti. Komise se dle jeho názoru jeho námitkami uvedenými v odvolání nezabývala a bez dalšího zkoumání převzala závěry správního orgánu prvního stupně. Žalobce poukázal na zmatečné označování utajené informace, kdy nejdříve šlo o č. j. V-90/2018-OAM („Vyhrazené“) následně o č. j. D256/2019-OAM („Důvěrné“). Žalobce v současné době žije na území ČR patnáctým rokem. Po celou tuto dobu se žalobce nedopustil žádné trestné činnosti, přestupkového jednání v rovině občanského soužití, ani žádné jiné aktivity, kterou by bylo možno vyhodnotit jako ohrožení veřejného pořádku, zájmů nebo bezpečnosti České republiky. V opačném případě by žalobci jistě nebyl dlouhodobý pobyt opakovaně bez jakýchkoliv problémů roky prodlužován.
5. Žalobce dále doložil podklady ke svému zdravotnímu stavu prokazující, že trpí roztroušenou sklerózou. Žalobce potřebuje intenzivní léčbu a lékařský dohled, a to i do budoucna, neboť prognózy u této diagnózy nejsou dobré. V zemi původu se mu potřebné péče nedostane, což pro něho bude mít katastrofální následky. Nuceným vycestováním do země původu, by bylo nepřiměřeně zasaženo do práva žalobce na soukromý život dle čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, neboť je na území České republiky nepřetržitě řadu let, splňuje veškeré zákonem stanovené podmínky pro udělení povolení k trvalému pobytu a není bezpečnostním rizikem pro stát. Takovýto postup se v daném případě plně míjí s účelem zákona o pobytu cizinců a usnadněním integrace cizinců v cizí zemi.
6. Poslední žalobní námitkou žalobce poukázal na nesprávný právní závěr s tím, že se žalovaná odchýlila od ustálené judikatury. V žalobě pak citoval rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 10. 2009, č. j. 5 As 51/2009-68, ze dne 26. 7. 2011, č. j. 3 As 4/2010-151, ze dne 24. 1. 2018, č. j. 6 Azs 345/2017-37, ze dne 31. 5. 2018, č. j. 5 Azs 46/2016-57, ze dne 16. 12. 2013, č. j. 5 Azs 17/2013 - 22, a ze dne 8. 4. 2015, č. j. 5 Azs 57/2015 - 18. Uvedená rozhodnutí se týkají především výkladu pojmu „závažné narušení veřejného pořádku“, posuzování námitky zásahu do soukromého a

rodinného života. Žalovaná vůbec nezvážila veškeré okolnosti dopadů rozhodnutí na soukromý život žalobce, když obecně odkázala na utajovanou informaci.

7. Závěrem žalobce navrhl zrušit žalované rozhodnutí a věc vrátit žalované k dalšímu řízení.

II. Vyjádření žalované k žalobě

8. Žalovaná ve svém vyjádření uvedla, že trvá na zákonnosti a správnosti napadeného rozhodnutí a odmítá námitky uvedené v žalobě jako nedůvodné; v podrobnostech odkázala na obsah napadeného rozhodnutí a na spisový materiál. Správnímu orgánu prvního stupně byla poskytnuta informace v režimu utajení (stupeň „DŮVĚRNÉ“) v souladu se zákonem č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti, ve znění pozdějších předpisů, informaci bylo přiřazeno číslo jednací: D-256/2019-OAM. Tato informace se stala podkladem pro vydání rozhodnutí správního orgánu prvního stupně v tomto řízení a žalovaná po posouzení obsahu utajované informace č. j. D-256/2019-OAM měla za to, že v případě žalobce byl naplněn důvod pro zamítnutí žádosti, neboť je důvodné nebezpečí, že by odvolatel mohl ohrozit bezpečnost státu.
9. Žalobu navrhl správní orgán zamítnout jako nedůvodnou.

III. Posouzení věci krajským soudem

10. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů podle části třetí, hlavy první a druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“). O věci rozhodl bez nařízení jednání, neboť byly splněny podmínky ust. § 51 s.ř.s.
11. Ze správního spisu soud zjistil, že dne 4. 9. 2017 podal žalobce žádost o povolení k trvalému pobytu včetně příloh. Správní orgán učinil kroky k posouzení žádosti – opatřil opis z evidence rejstříku trestů, vyžádal si pobytovou kontrolu prostřednictvím Policie Královéhradeckého kraje. Následně řízení přerušil do doby právní moci rozhodnutí správního orgánu o vydání povolení k dlouhodobému pobytu nebo zaměstnanecké karty.
12. Správní spis obsahuje záznam o posouzení nepřetržitosti pobytu na území ČR s tím, že u žalobce nelze jeho pobyt považovat za nepřetržitý. Z toho důvodu nejprve správní orgán I. stupně dvakrát žádost zamítl; odvolací správní orgán rozhodnutí opakovaně zrušil a věc vrátil k novému posouzení.
13. Ve správním spise je založeno rozhodnutí ze dne 15. 1. 2020, č. j. OAM-1024-71/DP-2015, kterým správní orgán I. stupně vydal zamítavé rozhodnutí k žádosti o povolení k *dlouhodobému* pobytu z důvodu, že je důvodné nebezpečí, že by účastník řízení při svém pobytu na území mohl ohrozit bezpečnost státu.
14. Dále je založen záznam ze dne 14. 10. 2020 o tom, že podkladem pro rozhodnutí ve věci žalobce je též informace uchovávaná odděleně mimo spis pod zn. D256/2019-OAM. Následně dne 24. 11. 2020 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí, kterým žádost o povolení k trvalému pobytu zamítl pro existenci důvodného nebezpečí, že by účastník řízení při svém pobytu na území mohl ohrozit bezpečnost státu. Toto rozhodnutí žalovaná potvrdila napadeným rozhodnutím.

15. V posuzované věci žalovaná dospěla k závěru, že byly naplněny podmínky § 75 odst. 2 písm. e) zákona č. 326/1999 Sb., podle něhož ministerstvo žádost o povolení k trvalému pobytu zamítne, jestliže „*cizinec ohrozil bezpečnost státu nebo závažným způsobem narušil veřejný pořádek nebo je důvodné nebezpečí, že by cizinec mohl ohrozit bezpečnost státu nebo závažným způsobem narušit veřejný pořádek.*“ V napadeném rozhodnutí žalovaná postup podle § 75 odst. 2 písm. e) cit. zákona odůvodnila odkazem na utajovanou informaci a odůvodnění správního orgánu I. stupně. To samo o sobě odůvodnění žalovaného rozhodnutí nikterak nesnižuje, neboť rozhodnutí správních orgánů tvoří jeden celek (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 8. 2018, čj. 1 As 165/2018-40), a proto může žalovaná odkazovat na prvostupňové rozhodnutí, pokud se s ním ztotožňuje a po jeho přezkoumání nemá důvody se od odůvodnění odchýlovat.
16. Krajský soud předně uvádí, že utajované informace představují specifický podklad rozhodování správních orgánů, s nímž již z povahy věci nelze nakládat standardním způsobem. Obsahem utajovaných informací jsou skutečnosti shromážděné zpravodajskými službami či dalšími orgány státu za účelem ochrany bezpečnosti státu a jeho demokratického zřízení. Způsob nakládání s utajovanými informacemi a režim jejich soudního přezkumu je proto výsledkem snahy o vyvažování zájmů státu na straně jedné s protichůdnými zájmy jednotlivce na straně druhé (v podrobnostech viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 11. 2011, č. j. 7 As 31/2011 – 101).
17. Toto vyvážení se zajišťuje prostřednictvím specifické role správního soudu v rámci přezkumu správního rozhodnutí, jehož podkladem byla utajovaná informace. Právě s ohledem na to, že je to až soudní přezkum, který v souladu se shora uváděnou judikaturou představuje vyvážení omezení procesních práv účastníka řízení, je zcela nezbytné, aby se soud s utajovanou informací přímo seznámil, a je povinen ověřit výše uvedená hlediska věrohodnosti, přesvědčivosti a relevance takové informace ve vztahu k závěrům, které z ní správní orgán vyvodil; úkolem správního soudu však není přezkoumávat pravdivost takových informací (usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 3. 2016, č. j. 4 As 1/2015 – 40, č. 3667/2018 Sb. NSS).
18. Judikatura Nejvyššího správního soudu zformulovala požadavky na posuzování kvality utajovaných informací. Úkolem soudu ve správním soudnictví je zhodnotit zejména jejich věrohodnost, přesvědčivost a relevanci ve vztahu k předmětu správního řízení (rozsudek ze dne 25. 11. 2011, č. j. 7 As 31/2011 - 101, či rozsudek rozšířeného senátu ze dne 1. 3. 2016, č. j. 4 As 1/2015 - 40). Z utajovaných informací musí být dále zřejmé, jakým způsobem byly získány a o jaká konkrétní skutková zjištění se opírají (nesmí se jednat o pouhé názory a domněnky zpravodajské služby), tak aby bylo vůbec možno učinit si úsudek o jejich věrohodnosti (rozsudek ze dne 21. 12. 2012, č. j. 7 As 117/2012 - 28).
19. Rovněž Evropský soud pro lidská práva v rozsudku velkého senátu Regner proti České republice ze dne 19. 9. 2017, stížnost č. 35289/11, uvedl, že z pohledu čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, není zpřístupnění všech relevantních důkazů absolutním právem, pokud zde existují převažující zájmy na ochraně národní bezpečnosti, případně další zájmy, které je třeba vyvažovat oproti právům účastníka řízení. Z citovaného rozsudku vyplývá, že v případech, kdy bylo stěžovateli z důvodů veřejného zájmu odepřeno seznámit se s důkazy, musí soud podrobně zkoumat rozhodovací proces a ujistit se, že v co největší míře splňoval požadavky na kontradiktornost řízení a rovnost zbraní a skýtal dostatečné záruky ochrany zájmů

dotčené osoby (viz bod 149 rozsudku). Současně zdůraznil nutnost podrobit rozhodování správních orgánů v těchto specifických případech úplnému právnímu i skutkovému soudnímu přezkumu, během něhož mají soudy přístup ke všem utajovaným dokumentům. Obdobné požadavky pak plynou i z judikatury Soudního dvora EU, například z rozsudku velkého senátu ze dne 4. 6. 2013, C-300/11, ve věci ZZ proti Secretary of State for the Home Department. Též judikatura Ústavního soudu akceptovala specifika bezpečnostního řízení, resp. řízení, v nichž se jako podklad rozhodnutí uplatňují utajované informace (nález ze dne 12. 7. 2001, sp. zn. Pl. ÚS 11/2000, nález ze dne 6. 9. 2007, sp. zn. II. ÚS 377/04). Pokud jde o bezpečnostní řízení, „Ústavní soud respektuje skutečnost, že s ohledem na specifika a význam rozhodování ve věcech utajovaných skutečností, kdy je velmi zřetelný bezpečnostní zájem státu, není možné vždy garantovat všechny běžné procesní záruky spravedlivého procesu (např. veřejnost jednání). I v takovém typu řízení je úkolem zákonodárce umožnit zákonnou formou realizaci přiměřených záruk na ochranu soudem, byť - podle povahy věci a s přihlédnutím k charakteru příslušné funkce - na ochranu i značně zvláštní a diferencovanou.“

20. Poté, co se krajský soud s obsahem utajované informace seznámil, dospěl k závěru, že údaje obsažené v utajované části správního spisu jsou z pohledu požadavků na přesvědčivost, přesnost a věrohodnost pro účely tohoto správního řízení dostačující a napadené rozhodnutí ob stojí. V nyní projednávaném případě nebylo smyslem a účelem dokazování řešit konkrétní jednotlivé aspekty života žalobce v rozhodném období, nýbrž spíše obecné a dlouhodobé charakteristiky jeho způsobu života. O nich poskytly správním orgánům dodané utajované informace dostatečný obraz; informace pocházely z důvěryhodných zdrojů, nebyly vzájemně rozporné a opodstatňovaly závěr správního orgánu. O důvodném nebezpečí, že by žalobce mohl závažným způsobem ohrozit bezpečnost státu, proto nelze pochybovat. Uváděné informace proto zdejší soud považuje v souladu s výše citovanou judikaturou za dostatečně přesné, přesvědčivé a věrohodné k učinění závěru o tom, že existuje důvodné nebezpečí, že by žalobce mohl závažným způsobem ohrozit bezpečnost státu ve smyslu § 75 odst. 2 písm. e) zákona o pobytu cizinců.
21. Odkazy na judikaturu užit v žalobě se týkaly především pojmu „*narušování veřejného pořádku*“ a neudělení pobytového oprávnění z tohoto důvodu. K tomu soud uvádí, že žádost žalobce byla zamítnuta z důvodu *ohrožení bezpečnosti státu*. Správní orgán se proto nemusel zabývat pojmem veřejný pořádek a tím, zda jednáním žalobce dochází k jeho narušování, neboť důvodem zamítnutí byla důvodná obava z ohrožení bezpečnosti státu.
22. Pokud jde o žalobní námitku týkající se zásahu do soukromého a rodinného života žalobce, lze konstatovat, že správní orgány tuto skutečnost posoudily (viz především závěr napadeného rozhodnutí na str. 8 a 9 či odůvodnění prvostupňového rozhodnutí na str. 6 a 7). Krajský soud v souladu s judikaturou citovanou v napadeném rozhodnutí uvádí, že k tvrzenému zásahu do soukromého a rodinného života žalobce fakticky nedochází, neboť důsledkem napadeného rozhodnutí je „pouze“ skutečnost, že žalobce nebude mít na území České republiky nejvyšší druh pobytového oprávnění. Shodnou argumentaci je třeba užít rovněž na námitku týkající se zdravotního stavu žalobce. Napadené rozhodnutí žalobci nijak neukládá povinnost navrátit se do země původu, kde – jak tvrdí v žalobě – by to pro něj znamenalo katastrofální následky.
23. Žalobce dále považoval za zmatečný způsob označení utajované informace. I k této námitce se vyjádřila žalovaná na str. 7 svého rozhodnutí a na její vypořádání soud

odkazuje, neboť jej považuje za dostatečné. Správní spis obsahuje první zmínku o utajované informaci v záznamu ze dne 14. 10. 2020, kde je tato informace označena pod značkou D256/2019-OAM. Ze správních rozhodnutí je zřejmé, že z této informace vycházely oba správní orgány.

24. Namítaná nesprávnost rozhodnutí žalované nemůže být spatřována ani v tom, že žalovaná vydala toto rozhodnutí dříve, než bylo rozhodnuto soudem ve věci sp. zn. 31 A 19/2020 týkající se žaloby proti rozhodnutí o zamítnutí žádosti žalobce o udělení dlouhodobého pobytu. Přestože by bylo možné vyčkat případného rozhodnutí soudu, procesní postup zvolený žalovanou nikterak nepoškodil práva žalobce, neboť se proti vydanému rozhodnutí mohl bránit správní žalobou a žalovaná neprodlévala s dalším rozhodnutím. Krajský soud se ztotožnil s tvrzením žalované, že rozhodnutí o tom, zda je žadateli udělen dlouhodobý pobyt, není předběžnou otázkou pro řízení o udělení trvalého pobytu.
25. Krajský soud uzavírá, že žádné z uvedených námitek žalobce přisvědčit nemohl, proto vzhledem k uvedenému odůvodnění výše žalobu jako nedůvodnou zamítl ve smyslu ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s.

IV. Závěr a náklady řízení

26. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný náhradu nákladů nenárokoval a z obsahu správního spisu nevyplývá, že by mu v průběhu řízení před krajským soudem nějaké náklady nad rámec běžné úřední činnosti vznikly.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, který o ní také rozhoduje.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 26. května 2021

JUDr. Magdalena Ježková v. r.
předsedkyně senátu